

عنوان مقاله:

مقایسه تطبیقی جایگاه عدم قطعیت در جهان بینی اسلامی و منطق فازی در شکل گیری مبانی فکری شهرسازی معاصر

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی معاصر ایران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

دکتر علی شکوهی - عضو هیات علمی گروه مهندسی شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

خلاصه مقاله:

عدم قطعیت در رخداد پدیده ها، ناشی از عدم وجود علت نیست بلکه عدم اطمینان زاییده عدم آگاهی یا نقصان اطلاعات، درباره علل وقوع پدیده هاست این عدم آگاهی نیز به نوبه خود از اخلاط عوامل نامحدود و متضاد به وجود می آید. ادراک این پدیده ها، با منطق علمی دو ارزشی منجر به مسائل متناقض می شود که به آنها پارادوکس می گویند. بنابراین بشر نمی تواند با قطعیت و جزمیت در باره آنها اظهار نظر کند. در دانش و هنر شهرسازی نیز، که موضوعات مورد مطالعه اصولاً مرتبط با رفتار اجتماع در یک جامعه انسانی بوده و این رفتار انسان و فعالیت های او در شهر، بسیار پیچیده تر از اشیا. بی جان و حتی حیوانات جاندار است موجب گردیده عدم قطعیت در برخورد با مسائل شهرسازی بیش از سایر علوم دقیقه باشد و اصولاً همین مساله عدم قطعیت و الگوریتم ناپذیری است که شهرسازی را به درون دانشکده ها و کالج های هنر، کشانده است. از آنجا که جهان بینی یکی از مهمترین عوامل مؤثر در شکل گیری و توسعه شهرها بوده و به همین دلیل هرگونه شهرسازی منسوب به اسلام باید ملهم از اصول جهان بینی اسلامی باشد. لذا بررسی دیدگاه مکتب اسلام در نحوه برخورد با مسائلی که غیر جزمی هستند می تواند راهگشای شهرسازان در برخورد با مسائل شهرسازی باشد. در این مقاله پژوهشی کوشیده شده تا ضمن بررسی این دیدگاهها و مقایسه آن با منطق جدید فازی (FUZZY)، توصیه ها و اصولی در برخورد با مسائل غیر قطعی شهرسازی استنتاج گردد.

کلمات کلیدی:

عدم قطعیت، جهان بینی اسلامی، شهرسازی، منطق فازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/84237>

